

ABONAMENTU

Pentru un an	24	In oraș	30 lei.
Pentru $\frac{1}{2}$ an	12	15 —	
Pentru trei luni	7	8 —	

Ori-ce Abonament neînsoțită de valoare se refuză.

Abonamentele să facă numai de la 15 și 15 a le fie cărei luni.

Epiștolele nefrancate se refuză și articolele nepublicați se ardă.

Pentru abonamente, reclame și anunțuri, a se adresa la Typographia Națională, strada Academiei No. 24.

BUBURESCI, 10 SEPTEMBRE

Evenimentul celu mai mare adăi în presa europeană este discursul ce a ținut D. Castelar în Coratesi, cu ocazia numirii săle în capul puterii executive, și care a făcut un efect considerabil în totă Europa.

Nici odată, — dice Republica francesă, — o mai nobilă elocință n'a fost pusă în serviciul resonului de stat, nici o dată devotamentul către patria nu va găsi mai nobile accente, nici o dată causa justiției nu va fi mai curagiosă apărătă. Acest om, a căruia viață este fără pată, se jertfesce pentru salvarea tuturor, bravându imponibilitatea prin o gloriósă palidoniă, urcânduse la putere cum ar merge la sacrificiu. I se pote aplica cu desăvârșire acestui mare orator frumosale cuvinte ciceroniene:

«O virtute care combată pentru ecuitate». *Virtus pro aequitate propugnans.*

Trebue să se găsească totu de una câte unul care se lucrează pentru a scăpa țări și Republică. Pe cându fi care esita, elu a disu: «Ești voi și acela». Apoi s'a pusă la lucru.

Elu a venit la putere și a primit-o pe cându toți omenii politici cei mai însemnați se dau îndărătu. S'a angajat să întărească reabilită ordinea legală, a pune unu frâu pasiunilor violente, a înăbuși insurecționea cantonală și a sfărâma pe facioși, pe carliști, pe barbari de la Nord. Elu voește se fi fondatorul guvernământului Republicei democratice. Are orore de anarchie, ca și de absolutismul theocratic. Cu toate acestea, nu voește să renunță la nici unul din principiile săle, la nici o oncișă a revoluției. *Nu voește a plăti ordinea cu nici o concesiune ce partitului său și Democrația ar putea intr-o di se-i impune.* Elu crede numai că este destul să vorbi poporului spaniol limbajul său, a cărui rănilor sănăgerende pentru a obține de la elu supunerea și a-lu face să se resignese la execuționea necesară pe tronul Patriei.

Discursul său, prin sinceritatea și fermitatea sea, a mișcatu numai pe cortesi, nu numai națiunea întrăgă, deru însăși pe armată și pe generalii săi, cari său pusă sub ordinile săle în profitul Republicei.

Se pote dice că disciplina este

TELEGRAPHUL

APPARE IN TOATE SERILE DE LUCRU

ANNUNCIURI

Linie mică pe pagina IV.	15 bani
Reclame pe pagina III.	1 leu.
" " II.	2 lei
" " I.	3 "

Pentru Francia: se priimesc anunțuri,

și reclame la D-nii Orain & Miicord, rue

Drouot 9. Paris.

Pentru Austria și Germania: la D-nu

Philipp Lob, Wien Wollzeile No. 2.

Pentru rubrica inserării și reclame

Redacțunea nu este responsabilă.

și stabilită acum. D. Castelar, chemându pe generali și încredințândule comandamentul, i-a făcut să accepte, împreună cu elu, Repnblica. Elu să a confiată lealitatea lor.

Sperându dar că dilele frumosă pentru Spania au început, suprimămă adăi cele mai multe din materiale ce avem, pentru a publica mai la vale, în întregul seu, discursul marelui orator spaniol, care va rămâne ca unu colosu în istoria parlamentară a acestui secol.

Jouă să intemplată unu accidentu forte tristă. Scăla comunala din strada Poșta-veche, No. 18, fiindu într-o stare de cea mai completă ruină, două copii, eșindu pe unul din balcoane, au cădut cu balconu cu totu de susu de la etajul alu II-lea. Copii au fost ridicați mai multu morți și transportați la spitalu, unde nu scimă decă voru fi mai trăindu. Acestă faptă a respândită o consternătăne generală în totu cartierul, și părinții nu mai au curagiul a și mai trimite copii acolo.

Totă lumea a obervat că mai tătă localele ce a închiriată. Primăria pentru scăle suntu cari în ruine, cari umede, și se întreba că este cauza, cându se plătesc o sumă destulă de mare cu care să aru putea lua localuri sănătoase, spațiose și cu curți pentru recreație?

Lucrul este natural: hatarul jocă unu mare rol! Cei influenți alergă la Primăria, precum și la cele lalte autorități, se rogă, autoritățile nu potu refuza și, în detrimentul binelui publicu, hatarul jocă primul rol. Astă-felu s'a intemplat și cu localul scălei din strada Poșta-veche, care este alu Domnului Mitilineu, directorul ministerului de externe, prin urmare unu omu influintă.

Nu pote fi altu-felu, cându acelu localu nu numai că nu este vrednicu pentru o scăla, dar nici chiar pentru locuința unui particolaru. Scădurile, pe cari erau aședate balcoanele, erau putrede în cătu străbatea apa prin ele. Era naturalu dar ca se cădă balconul.

Nu ne mirăm că Primăria a luată acesta casă; căci, cum amu disu, astă-dă este timpul hatarului; ne mirăm însă cum n'a făcută măcaru o inspectiune, se vădă starea în care să află localul și se pue să-lu reparese!

Avea ore trebuință de două vîcime ca se vădă reul? Si celu puținu vedeală va acum?

Sămbătă, la 8 ale curentei, buitul tunurilor pe de o parte de dimineață ne-a scula din somn și ne-a făcută cunoscută diua Domniței Maria, pe de altă parte, mai târziu, ne-a confirmat-o uniformele strălucite ale militarilor superiori și fracurile cu legături albe ale funcționarilor, cari se ducă la Mitropolia se ascultă serviciul divinu ce se facea pentru diua miciții principese.

Dupe obiceiul usitată, mai toți funcționarii cunoscuți prin aplecarea loru pentru asemenea țemponi, precum și mai toți militarii cari ținu la disciplină, erau prezenți.

Dinasticii cei mai adoratori erau de dreptă.

Unu lucru însă s'a obseruat de cei prezintă, care i-a pusă în mirare și a datu locu la felu de felu de comentarii. Domnul Dimitrie Ghica, marele cavaleru alu Dinastiei, strălucea prin absența sea.

De ce acesta indiferență din partea Domniei săle pentru o di așa de scumpă tutulor dinastieelor români? De ce acesta oropselă din partea unui omu care își făcea o onore de a fi aceia ce pretinde că este.

Numai timpul pote se ne deslege acesta enigmă.

Citim în Faterland din Münich, de la 12 Septembrie:

«Francia a sfîrșită plata de 5 miliarde, și noi le-amă pipăită, deca să înțelegă prin noi nesătiosa casă militară în care a dispărută acăstă sumă mai întrăgă. Natiunea nu a simțită nimicu din cele 5 miliarde, de cătu că agiotagiul a luată dimensiuni nepomenite, și s'a produs o scumpete generală care nu a incetat până astă-dă. Nu a fostă nici-odata cestiunea de a se impună imposibile; ne temem din contra, și acceptăm la fie-care momentu, să le vedem adăogându-se. Așa dar, poporul germanu nu a atras de cătu desavantage din aceste

5 miliarde, precum și totă era său domnia prusiană nu i-a fostă până astă-dă de nici unu folosu.

«Francia a plătită Prusiei cinci miliarde, din care noi nu amă primiți nimicu, său mai nimicu; însă peste căți-va ană Francia va veni să reclame acești bani cu dobândă la dobândă.

«Ne înfiorăm de pe acumă gândindu-ne la plata ce vomă fi forțați să plătimu atunci.»

Diariele franceze nu se ocupă adăi de cătu de evacuarea teritoriului francez. Bucuria este în culme în totă Francia, și naturalmente trebuie să ne bucurăm și noi împreună cu frații noștri.

Cându este bucuria în sufletu, nu mai putemă dar dice adăi nimicu asupra acestei țeri, de cătu:

Traiască Francia, trăescă Republica!

Etă pasagiele principale dintr'o excelență olocuțione, pronunțată de generalul Guillemaut, deputat din Saône-et Loire, la comisia agricole de la Louhans:

«Nici odată țeranii noștri nu au fostă mai bine nutriți și îmbrăcați ca acum; nici odată ei n'a fostă mai bogăți, mai independenți, mai fericiți, și acesta vine d'acolo că ei potu a se ocupa prin ei singuri de totu ce-ri interesestă. Vocea loru atârnă în balanță cătu și a celu mai bogat, care este obligatul de a ține contu de ea. Ei ţău parte nu numai la afacerile comune, dărui încă și în acelea ale departamentului, ale Franciei întregi, prin numirea consilierilor municipali, primarilor loru, consilierilor loru generali, reprezentanților loru. Ei păstrează dreptul ce li l'a datu revoluțione care a făcută din ei omeni, și au resonu, de ore ce nu voescu a deveni tributară său clăcași la buna placere a celu dinitēu.

„Ei plătesc, fără a se plângă, grelele imposibile ce le-a adusă celu din urmă desastru, fiindu că le-a găsită necesară mandatarii loru; ei plătesc ca cei l'alți și cu înlesnire imposibilă săngelui, dacă nu-lu plătesc singur ei.

Muncescu, iubescu țera loru, cămpul loru, familia loru; ei se unescu pentru a susține guvernul tutulor, care este alu loru, Republica care le asicură ordinea, prosperitatea, bunul traiu, libertatea și dreptul loru.

„Etă, permiteti-mă a dice termenă, ceea ce ești numescu ordinea morală, liga omenilor de bine!»

Se scrie de la Berlin către diaconul *Fremdenblatt*, din Viena, cu data de 10 Septembrie:

„Maiestatea Sea regele Italiei va fi însoțită de D. de Keudell, am-

basadorele Germanie. Acesta din urmă o să profite apoī de unu congediu de sese săptămâni, care i's a acordatū, și o să fie din nou înlocuitu prin contele Westdehlen, care, pentru acestu motivu, de la Paris, de unde exercită funcțiunile de însărcinatū cu afaceri, o să se reîntorcă la Roma. Până atunci titilarul la postul legațiunii va trebui să fie definitiv numitū, cea ce va trebui să se facă în dilele acestea, decă deja acăstă numire nu se va fi făcutu acum.

«Cea ce e sicură până acumă, este că comtele d'Arnim nu va mai ocupa acestu postu. Acestu diplomatu, de care s'a vorbitu adesea acum în urmă, și ale cărui divergințe de opinione cu cancelarul imperiului, dupe totă probabilitatea, nu au pututu a se aplana, chiar prin intervenirea zelosă a înaltelor personage; acestu diplomatu, dicemū, plecă peste puținu timpu la Versailles, pentru a remite scrisorile săle de chemare președintelui Republikei.

«Dupe dispozițiunile luate, se poate cu destulă sicuranță să se creă că succesorul alu său principele Henri de Reuss, până acumă ambasadoru pe lîngă curtea Rusiei, care a fostu mai mulți ani atașat la curtea lui Napoleon III și care fu în 1866 însărcinatū cu o misiune speciale pentru Paris.

«Nu se scia însă cine o să încouescă pe acestu principe la St. Petersburg. Décă aru fi cine va tenta a crede că o să fie generalul Manteuffel, de care se ocupă cu multu zelu de unu anu încocice foile spre a'lui face să reentre în serviciul activu, și încă chiar în diplomația, apoī noi amă si de părere că acăstă nouitate, décă nu e cu totul lipsită de fundamentu, este celu puținu forte prematură.

«Reîntorcerea generalului Manteuffel în serviciul activu nu o să pótă să se decidă de cătă dupe înturnarea definitivă a Imperatorului și a ministrilor la Berlin. În oră ce casă, generalul o să aibă mai multă șansă pentru ambasada dela St. Petersburg de cătă pentru acea de la Paris, și mai credemū forte cu anevoiță că marele cancelar o să găsească unu obstaș colu la planurile săle în numirea D-lui Manteuffel în acestu din urmă postu.»

O depeșe din Madrid, cu data 15 Septembre, ne spune despre unu sgomotu respândită că generalul Santa-Pau, cu trupele săle, și colonelul Loma, avându în totalu unu efectivu de 10 miș omeni și 14 tunuri, a atacat, aprópe de Tolosa, grosul bandelor cariste comandate de însuși don Carlos, care avea subt ordinile săle 14 miș omeni cu 9 tunuri.

Carlistii a'u fostu puși pe fugă cu marș perderi. Li s'a luat și unu drapel.

Se susține că don Alfonso și dona Bianca, socia sea, în urma celi din urmă învingerii ce a incercat, a trecutu frontiera în Franția.

Se telegrafiasă din Madrid dia-rul le *Siecle*, cu data 15 Septembre: Două batalioane de voluntar, din Malaga au venită în Madrid și vor pleca îndată la Burgos și la Maranda.

Generalul Mariones și Turon, vor pleca asemenea cu întăriri și cu statul loru majoru respectivu.

In provinci reservele se presintă pe totă diua și contribuabilită alergu cu cea mai mare bună voință spre a plati contribuțiunile de resbelu.

Campos bombardă Cartagena.

Sedintele cortesilor voru fi suspendate până la 3 Ianuarie.

Confiența în Castelar devine generală.

DISCURSUL D-LUI CASTELAR

Domniloră Deputați,

In diua, în care m'aș făcută a mă sui la scaunul președinte cortesilor, care este postul celu mai eminentu alu națiunii, v'am mulțumită, fiindu profundă mișcată de acăstă onore mai presusu de meritele mele.

Astă-dă, vă mulțămescă asemenea pentru increderea ce mi-ați arătat; dar responsabilitatea acestel sarcine e aşa de mare, și forțele pe care comiteză pentru a o purta suntu aşa de mică, în cătă nu potu manifesta o recunoșință egale; apoi aşu fi voită să vădă pe cel mai ilustru dintre bărbații noștri mărtinendu, apărându și salvându situaționea, fără a fi forță, eș, de a lăua parte la guvernămēntu. Totu dé-una amă dorită ca acăstă amară băutură să fie departe de buzele mele.

A! Domniloră deputați, décă mi-ară fi fostu posibilu de a scăpa de acăstă, de a mă ascunde, aşu fi fugită, m'așu fi ascunsă; dar nu potu nici a m'ascunde, nici a fugi, pentru că-mă alunecă pământul de sub picioare, pentru că aerul este încărcat de tempeste, pentru că fuge omul de fericire, de lauri, de recompensă, dar nu de responsabilitate, de obstacole și de pericolu.

O singură considerație mă încuragiă și mă susține: considerație că, décă suntu omeni cu o inteligență mai mare de cătă a mea, cu nisce idei mai înalte de cătă ale mele; décă suntu omeni doataj mai multă de cătă mine pentru a guverna, nici unul nu poate se mă întreca căndu e vorba de amorul libertăței, amorul Republicei, alu democrației și alu patriei...

Nici de cum nu e nevoie să spunu aceea ce suntemu, aceea ce voimă și represintă. Noi suntemu, represintă și voimă aceea ce represintă și voiesc imensa majoritate a acestei camere.

Destinații fiindu a înlocui unu ministru ilustru, destinații a'i succede, și nefiindu separații de dēnsul de cătă pentru o cestiu concretă de aplicăriune a legilor, abia amă nevoie să spunu că noi suntemu deciști a imita energia sea pentru restabilirea ordinei și autorităței. Astă-felu în realitate nu a fostu nici o intrerupere.

Pentru aceea ce mă privesce, Domniloră, pentru aceea ce cugetă, simț și dorescu, forte adesea amă spus'o în oponiție; prin urmare, nu vă voi dica nimicu, absolutu nimicu nou. Si-apoi cred că decă presa și tribuna suntu inteligență, guvernul este voință. Eș cred că pe acăstă bancă nu se cuvine de a pronuncia discursuri elocente său conforme retoriicei. In locul ce ocupă eș, celu mai bunu

discursu este acelul care arăta energică d'a aplica iile, astă-felu precum înima le simte și consciința le judecă. (Aplause).

Astă-felu noi suntemu aici aceia ce-amă fostu pretutindeni. Noi represintămă aici libertatea, acestu mare principiu ce distinge națiunile inculte său mōrte de națiunile civilizate: libertatea fără care viața e tristă, odișă, imposibile.

Da, noi represintămă libertatea. Noi represintămă și democrația, democrația venită la putere cu revoluționea de la Septembre, și care nu mai poate fi înăbușită nici falsificată. Voiască ori cine său nu voiască, bucură-se de acăstă său plângă, adeverul este că o dată dispărute bătrânele caste, theocrația mōrtă, monarhia absolută mōrtă și dēnsa în consciință și în spațiu, prin miraculele industrii, prin prodigiile presei, prin concursul tutelor naturei întrebuitate în serviciul nostru, prin telegrafu care a pusu fulgerul în mānile noastre, prin vaporu care a suprimat distanțele, clasele inferiore odiuoră abătute, odioră abjecte, s'a rădicat pénă la culmile societății pentru a cere libertatea, pentru a aduce egalitatea și fraternitatea tuturor cetățenilor, tuturor oménilor.

Da, noi suntemu libertatea, democrația. Noi represintămă și Republica, acăstă formă care a înlocuitu forme antice și care nu se va mai simulge din Spania, fără a simulge în același timp măruntaele din pepturile generaționi presintă. (Aplause).

In fine, afară de libertate, afară de democrația, afară de Republică, noi represintămă «federațione», care distribue autonomie între individe, municipii, provincii și State, nu rupendu, ci din contra asicurându cea mai frumosă concepție politică a timpilor moderni, unitatea patriei, unitatea națiunii.

Da, domniloră deputați, «unitatea națională, integritatea națională» aceste mari principii pe care părinții noștri au căutat să le realizeze din secolul alu VII, trecendu prin atâta luptă, pénă cându în fine, chiar în diua cându marea opera a unității naționale fu terminată, chiar în diua în care crucea Grenadei străluci pe turnurile Alhambrei, o nouă lume, lăzurea spiritului și gloriei noastre, răsări pentru noi dincolo de Oceanu, ca și cându D-deu aru fi voită să recompenseze forțele noastre la finele dilei. (Aplause).

Acăstă unitate a patriei este unu interes superior tuturor partitelor; niciu nu poate să lărușă, niciu nu poate să lărușă atace. Smintitul care aru atenta la unitatea națională, aru muri cu rușine, încărcat de ura cetățenilor și de maledițiunile istoriei (Aplause).

Totu aceste principii, domailoră deputați, suntu represintate de către majoritatea Camerii. Dar este ore de ajunsu a dice: Etă cea ce suntemu, etă cea ce represintă? Nu, trebuie să declarămă că pentru a realiza ideile noastre, noi avem o procedare, o procedare căreia vomu fi fideli pénă la mōrte.

E multu timpu de cându partitul republican este împărtită pentru cestiu de conduită și de procedră. Colo (arăta în stânga), se astă acei cară a'u preferatul totu déuna revoluționea, în locul propagandei, cară a'u preferatul baricada în locul tribunei, care a'u preferatul comuniștilor populare în locul mișcărilor consciinței. Aici, în partea noastră, pe bancele imensei majorității a camerii, sedu omeni cară a'u avut totu déuna credință în virtutea principiilor. Noi amă condamnatu totu déuna revoluțunile fără timpu și suntemu astădă hotărîști a apăra legalitatea, a mărtine autoritatea, a apăra guvernul contra pasiunilor care se încercă de alu năvăli; a salva, cu mai multă energie de cătă anticu noștri regi, sicurătatea societății, libertatea și justitia (Aplause).

Si chiămădu la acăstă opera totu par-

titele librale, dupe ce amă chiămădu pe toți spaniolii în genere. Dar, ni se va dice, este aci unu felu de contradicere; căci, în fine, cine sunteți voi? Noi suntemu partitul republican istoria, noi deținem puterea în numele acestui partit, o conservăm pentru acestu partit, o vomu depune în mānile acestui partit. Numai, afirmându acăstă, noi credem, avem dreptul de a crede, că este neapăratu de a chiama la viță, d'a chiama în comișii, d'a chiama la Consiliile generale, d'a chiama la Congresu totu partitele, pentru ca Republica, care este misarea și renoarea perpetu, să nu se perfrice în mānile unu singur partit, pentru ca Republica să se compue de toți, să fie apărată de toți, și să profite pe toți (Aplause).

Dar ni se mai dice: Déca, voiști acăstă, décă cereți concursul tuturor partitelor librale, pentru ce împărtiști partitul republican?

A! D-loră, nu suntemu noi care împărtimă acestu partit în două tabere. Noi dorim concursul tuturor republicaniilor, îl cerem, avem nevoie de dēnsul. Dar etă cea ce credem despre voi, domnilor din extrema stângă, etă de cea ce ne temem (n'amă putut spune pe față în altă parte dar o spunu aicea în acăstă locu de luptă); ne temem că, fără a voi, o să aruncați democrația la acelă rău, pe care déjà anticu filozofii îl semnalau că o caușă a perderii și morții democrației, să nu o aruncați demagogie care eternă conspiră în umbră; demagogie care răvnește la multe și nu cugetă; demagogie care are numai instanțe rele; demagogie care predică poporului resbunarea, în locu de a'lui înveță justitia; demagogie care represintă ca unu idealu cele mai spăimăntătoare momente ale Revoluționi francesă, pe când aceste triste dile au făcutu Republica să fie privită cu orore; demagogie care se încălcă în incendiurile Parisului și Sevillet; demagogie care produce teroarea sociale, și face să se pue purpura pe umerii unor falși tribunii ca Cesar, Bonaparte, Rosas, Iturbides, pentru a lăsa o pată eternă pe națiunile rătăcite și o umbră eternă pe consciința umană. (Aplause lună). Acăstă o reprobă, o condamnă, nu o vomu cu nici unu chipu. Acestu elementu ne vomu opune cu totu forțele noastre, cu totă energia autorității noastre; și lău vomu combate numai pentru că acăstă este datoria ori căruia guvernă, d'er încă pentru că este în acăstă luptă disperată o necesitate a democrației contemporane.

Democrația a perditu multă terămu. Democrația este pusă în pericolu de mōrte nu prin Cesari, ci prin demagogii. Si acăstă, amă diso de o mie de ori în timpu cându șeadeamă pe bancele stângel. Dorința noastră a fostu totu dé-una d'a face din partitul republican unu partit de guvernămēntu, și pentru a ajunge la acăstă țintă, noi amă combătutu totu dé-una demagogie prin cuvenită: astădă o vomu combate prin forță.

Prin urmare, suntemu astădă amenințați de către două demagogii, din care una, demagogia albă, e mai redutabile încă de cătă demagogia roșie. Unu partit suntemu care crede posibilu de a renvia morții și care, arătanțu-se d'o dată în sute de puncte ale Peninsula, s'a rădicat ca unu noru de locuste. Aceste orde fanatici răsară pe pământul în care suntu îngropate pentru totu dé-una rădăcinile feudalișmului și ale theocrației. Spectaclu spăimăntătoru, Domnilor! Vedeți în ce stare se astă spania.

E adevăratu, că în ora în care amă avutu nevoie de a ne uni toți pentru a ataca p'acestă inemicu comunu, elu a fostu ajutat de către nisce nepaciene criminale, de către nisce insurecționi care amenință unitatea patriei. Din acestu momentu, aceste orde, care astepta ora de

a se arunca asupra revoluției său augmentat în proporție astă-fel că sufletul celu mai bărbătesc se însăpâmentă. Aceste orde fanatici au amenințat Berga, și încediat Igualada; aceste orde fanatici au rasu de pe facia pământului cu desăvârsire Tortela cum aru fi făcut și o invasiune a Hunilor; aceste orde fanatici au sămenat incendiul pe fârurile frumos ale Mediteranei, de la Castellon până la Tarragona; aceste orde fanatici împedică astă-dîi cetățile cele mai apropiate de Castellon și de Valençă de a comunica între densele; aceste orde fanatici au prădat câmpie Estramadurei; ele au penetrat pînă în fundul Andaluziei; ele se prăsesc, se mulțesc în câmpurile și dărurile Castiliei; aceste orde fanatici au pusu mâna mai pe tota frontieră de la Nord, ele suntu stăpene pe și rul Pyrineilor, lăsămătote orașele mari înconjurate de unu deluviu ca nisice puncte de salute isolate; aceste orde fanatici ceru strigăte grosave o luptă de morte; ei bine! le-o vomu da, acătă bătălia, fără de care libertatea este în pericol d'a peri, și de a peri, o rușine! sub standardul Republicei!... (Aplause prelungite).

Nu este cu putință, domnilor deputați, ca ordele acestea să pună mâna pe capitala patriei noastre, să năvălescă în templul legilor și să încoroneze fantasma lor de rege în palatele noastre. Nu, aceasta nu e cu putință. Rîurile nu se intorcă în albia loră înapoi către locul de unde și-au luat nascerea; conștiința umană nu mai poate suferi închisităne; monastirile nu mai potu trăi cu privilegiul lor; absolutismul nu mai poate repara pentru că rațiunea lăsătă. Dar suntu democrații căju, republicanii dispreuij, partite liberale care au exagerat totu, și violentat totu, care au necunoscut propriile loru instituționi, care s'au supusu unu instinct de suicid, care au făcutu democrația synonymă cu anarchia, care n'au voită să se supuna guvernelor eșite chiar din sinul lor, care n'au recunoscut o Republică fondată legalmente de adversari noștri chiar, deveniți mai tîrdi aliați noștri prin forță, și pentru ca acătă smintire să fie pedepsită, cine scie decă nu nu se va putea ca într-o zi să vină o restaurație temporară, o restaurație care să acopere cu rușine aceste partite smintite.

Etă pentru ce, noi republicani, noi care voimă totu déuna să reprezentăm partitul republican, și să guvernăm, dupe totu principiesele compatibile cu circumstanțele, etă pentru ce vomu dice veteranilor luptelor civile, acelora cari se numesc Bilbao Cenicero, Gandesa, acelora cari, în mijlocul ororilor luptelor civile, avură curagiul de a fonda instituționile liberale, iată pentru ce le vomu dice: Avurăi entuziasm pentru ultima suverană din dinastia Bourbonilor dar ea nu mai poate reveni; alergați, apărăți Republica dupe cumu ați sciutu să apărăți și pe Isabela II, și Republica va ascura pacea în căminurile vostre, libertatea filoră vostri!..

Însă, decă o dicemă acătă, mai dicemă încă altu ceva fără simplu: Responsabilitatea asupra direcțiuni resbelului trebuie să fie a partitului republican. El bine, acestu partit, pentru că nu voiesce să părăsească nicu una din doctrinele săle, trebuie să, poate elu ore să lase pe don Carlos să înainteze până la porțile Madridului? De sicuri, nu. Ce este resbelul, domnilor? Este ore unu lucru normalu, o neînțelegere numai, unu procesu ordinari? Nu, resbelul este violență, mórtea, distrucționea, incendiul; și noi vomu fi, nu nisice omeni ci nisice călugări, decă pentru a nu repudia unu momentu măcaru dogmele noastre, nu vomu răspunde resbelului prin resbel, incendiul prin incendi și morței prin morte! (Aplause prelungite).

Vomu face el resbelul, domnilor, și

în fine îl vomu face cu procederile resbelului. Nu predicu represaliile, dar cea ce predicu este că aru fi o nebunie, dupe atetea pierderi, să opunem o rezistență slabă umanitară unui inamicu fără scrupulu care voiesce să suprime totu drepturile noastre. Ce, în unu incendi, v'ati teme ore, de respectă pentru căminul domesticu, de a sparge zidul vecinului pentru a vă face o eșire? Ce, totu ființele o să se supue instinctul de conservare afară de partitul republican și democrația? Ați putea voi ore refusa de a vă acorda cea ce este indispensabilu pentru a părea văstră în acestu resbel.

In Republiele moderne, resbelul este tréba armelor permanente. Chiar în jările unde aceste armă suntu puçinu considerabile, din primele dile ale resbelului ele se punu în tabără. Disciplina, organizația, dirigenția de superiori loru naturali, avându naintea loru mórtea prin luptă și îndreptul loru mórtea prin ordonață. Etă cumu se batu în lumea întrăgă, etă cumu trebuie să ne batem în Spania. Să pentru acestu cuvîntu, domnilor deputați, viu astădî, cu tota energia convicțiunilor mele, cu dispreuclu celu mai completu pentru falsa popularitate, cu conștiința linistită și cu orgoliul patriotismul meu, viu a vă cere să mă dați tote mijloacele de a restabili disciplina în armată, de a reda ordonanțe militare tota vigoreea sea, totu prestigiul său.

Da, domnilor, aboliriunea pedepsită cu mórte este unul din principiuri noastre este unu principiu scientific, unu principiu politicu; dîră nimîn, în nici unu timp, în nici o Republică, n'a presupusu vr'o dată că armata s'ară putea să existe fără disciplină; că acătă machină de resbel, făcută pentru a înfrunta mórtea, aru putea să funcționeze cu sicuranță decă pedepsa cu mórte admisă de către totu codicile militare din lume, nu aru servi de sancțiune sepmă a forței săle.

Nu mai este cu putință, d-lor, de a se permite ca convoiurile să se retacă și să se părăză prin erore capilor, căci de sicură sabia legii trebuie să-i lovescă cu mai multă rigore de cătu pe subalterni; nu mai e cu putință de a se permite ca oficerii să abandone regimenterile lor, și soldații să strige: «josu galonele și stelele!»; nu mai e cu putință ca nisice lașă să-i dea puscile în măini inamicilor, ca chiar apărătorii ordinei și ai proprietății să jeftuiesc nepedepsi; nu mai e cu putință ca unu Cabrinetti să móră pentru că o simplă trompetă are mai multă influență de cătu densul asupra batalionelor săle; nu se mai poate permite totu acestea; trebuie să le împediciam oră cu ce preț, său decă nu, lumea va crede că societatea spaniolă a recădu în starea sălbatică, în barbaria primitivă.

Guvernul nu voiesce, nu poate, nu trebuie să consimtă la acătă. Elu nu va consimti. Acuzați-mă de inconsecință, decă voi. Voi asculta acuzațile vostre și nu mă voiă apăra.

In adeveru, amă ore dreptul de a salva mai înainte de totu reputaționea mea, numele meu. Nu, nu amă dreptul acestu. Móră numele meu, blestemul generaționile viitor, condamnă-mă generaționile presinte la exiliu, putință îmi pasă; dar Republica să nu se părăză prin slabiciunea mea și patria să nu se părăză prin erore noastră, d-ioru! (Aplause.)

De multe oră m'amă îndouită, amă fostu perplexu, văzându pe omul integră, pe omul ilustru care m'a precedat, luptându cu scrupulurile săle și decidându-se în fine pentru partitul contrarui aceluia ce-amă luat e, dar n'amă avutu coragiul să-l urmez.

Ne trebuie disciplina, și afăzi că pentru a o restabili noi vomu întrebuință, fără crudime, mijloacele cele mai rigurose.

Dar odată avându armata organizată, va trebui să conservăm, să mărimu. Cum o vomu mări? Prin ajutorul rezervelor, D-lor, și unde ne aflăm decă e vorba de rezerve?

El bine, suntu simptome care încorăgăză și consolă. Amintiți-vă de terore ce inspiră odată conscripțiunea; acătă terore, rezerva nu o mai inspiră în acestu momentu. Astă-fel, noi avemă astă-dî 25,000 omeni din rezervă presintă. Astă-fel printre acești omeni din rezervă, cei de la Corogna au putut fi armăți, și de a două-dî chiar, au putut bate o bandă carlistă. (Marți aplause) Astă-fel, provinția de Huesca, acătă voinică provinție aragonese, tare prin anticele săle libertăți, ne-a dîsău (amă priimăt ușă de peșeșa): «Contingentul nostru este de atâtă omeni; esti totul și întrăgă gata de plecare, dar res-

tul tinerilor voesce să plece împreună și d'abia ascăptă momentul plecării» (aplause prelungite.)

Din nefericire este aci și o simptomă prea tristă. Nu voi să insistă de temă de a nu așa nisice pasiuni pericolose, dar trebuie cu totu acestea ca să declaru: unu număr sărăcă mare de familiu avute întrămitu pe fi loru în străinătate pentru a-i sustrage de la serviciu... El bine, d-lor, guvernul să a decisă să prezinte unu proiect de lege prin care să se impue o contribuție sărăcă mare acelor famili care, cu unu scopu culpabilu, și-a trimisu fi afară din Spania... (Aplause prelungite pe totu bancele). — O voce: «să se prezinte acestu proiect cătu se pote mai repede». Mâine, D-lor, mâine vă-l voiu prezenta; l'amă și redigiatu. (Nouă salvă de aplause.)

Dar nu vomu avea, nu credemă că vomu avea destulă forță cu cele 80,000 omeni ceruți; credemă că vomu fi forța de a vă cere, în unu altu proiect, dreptul de a ardica contingentul întrăgă...

Dar nu va fi de ajunsă de a restabili disciplina; nu va fi de ajunsă de a pune totu rezervele pe picioru de resbel; va trebui încă să formăm garăisoni sedentari în totu orașele importante. Va trebui să facemu încă o a doua rezervă națională, o gardă militară. Va trebui ca acătă miliție să ofere garanții pentru mânăjarea ordinei; va trebui ca acătă miliție să nu fie miliția unu partit, pentru că niciu nu mai rău de cătu miliția unu partit, ci să fie compusă din totu partitele, pentru că totu aici a calea interese pentru căminul pentru libertate, pentru patrie. Să vomu aplică în tota energia sea legea ce ne-așa datu, vomu organiza milițile conformu ordonanței de la 1822, și le vomu mobiliza cum amă și începătă a face în Andalusia și le vomu trămite la Nordu, pentru că Spania liberală să cadă ca unu deluviu asupra Spaniei absolutiste. (Aplause).

Să nu este de ajunsă să avemă număr miliții trebuie ca pe cîndu noi discutăm, pe cîndu noi combatem aici capi militari, din totu partitele de la ilustrul meu amicu generalul Nouvillas până la generalii cei mai burbonieni, să mărgă toți la resbel, dându guvernului garanții de presupunere și de lealitate (Generalul Nouvillas cere cuvîntul). Pe cătu timpu părinții noștri discută aici, toți generalii din totu partitele mergeau la resbel. De asemenea astă-dî, guvernul să a decisă să intrebuiță pe toți fără distincție de partită...

Imi veți dice că avemă puință instincță de conservare. Dîră eu declaru și repetu că, în circumstanțe așa de grave necesitatea este legea supremă. Dicu și susțu că chiar cîndu necesitatea nu m'ară obligă să facă acătă, în necesul catoru va exemplu prea faimose din istoria noastră, voi să credu, pe timpul acătă crise, în parola de onore a generalilor spanioli; și susțu în fine că nu există nici unu general destul de forte pentru a stăpni din inimile soldaților noștri amorul ce a prinsu pentru Republică. Armata care s'a bătută la Luchana, Ramales, Morella, armata care s'a bătută la Oroquieta nu și va întorce baionetele contra instituțiunilor republicane.

Dar nă mai trebuie încă și altu-țeva. Trebuie ca Constituția și drepturile individuale să nu ne lege de mâni. Pentru aceia vă vomu cere o lege punându în vîgor legea disă ordinea publică, și care declară în stare de asediu tota țara amărătă, pentru că se nu mai fie posibil de a mai face cineva nepedepsită suscripționu în favorul insurgenților.

Ei ce! ne vomu expune oră la mōrtă printre unu prea scrupulosu respectu de principiul, în circumstanțe anormale? Unde ați văzutu săcăndu-se resbelu în modulul cum l'amă făcutu noi pînă acum? Domnilor, decă mi-ară fi permisă de a mă ocupa aici de acele frumosă legende democratice; încăntările viselor noastre; decă mi-ară fi permisă de a contempla aici frumusețele epopeei, în locu de a mă debate în ororile tristei realități, văză întră: Aveți vr'unu idolu pe care să-l preferați marelui Lincoln? Ce stranie, ce prodigiosă figură! Bietul copilă alături de desertul, modestul tătoru de lemne, marinarii din Ohio și Mississippi, se urcă în capitolul de la Washington, liberăză pentru totu déuna pe sclavi, și numele său figurează printre marii măntuitori ai omenirii.

El bine! acestu omu, ce face elu în timpul resbelului? Mai întîi fără a consulta congresul, suspende legea de habeas corpus și pînă în domiciliul tuturor cetățenilor, fără a consulta con-

gresul, risipesc cu mâna armatei totă meetingurile și trămite departe pe oratoriile apără sclavagiu; fără a consulta congresul, interdică publicarea în favorul sclavagiu; totu averile complicitorii, insurecțiunii de la Nord, fură confiscate, și pedepsa cu mōrtă fu pronunciată contra ori-cărui soldat rebelu său îndreptnicu. Cu totu astea Lincoln a devenit elu ore pentru voi tiranul care confisca averile, care suprime libertatea presei, care violă caminurile domestice? Nu, necurățile inevitabile alle vieții politice, și ale resbelului, au dispărută în istoria sa, și sufletul lui Lincoln vi se arată în ceru, în lumină, între eroi, martiri și rescrumpătorii salvatorii ai genului uman... (Applause.)

Noi dar, D-lor, deputați, vomu face cea ce este indispensabile pentru resbel, dar consultându congresul; vă vomu cere sancțiunea legală. Să declaru că eșu rămășu inamicul ori-cărui ilegalitate, că nu mă voiu servi de nici o măsură extraordinară, care nu va fi fostă autorizată de congresul. Dar, mai declaru însă că dacă nu mă veți da autoritatea legală de care amă nevoie, pentru a mă apăra, pentru a apăra democrația, libertatea, Republica, în cea mai teribilă criză cunoscută în timpul moderni; că, decă nu voiă avea putere, nu voiă mai avea nici respondere, și că voiă trămite în data demisiunea mea către președintele acesc camere. Fără mijloacele pe care le reclamă, nu voiă sta unu momentu măcaru la putere. (Bine prea bine!)

Acum, D-lor, amă spus ce reprezintă acestu guvern; și amă spus o fôrta clară. Este unu guvern destinată a salva ordinea, cu ori ce preciu; unu guvern destinată a pune capătă resbelului civil, resbelu interior și cu totu astea, dintr'unu ore care punctă de vedere, străină civilizației noastre, dreptul nostru. Décă credetă că trebuie să ne ajutați, ajutați-ne. Décă credetă că nu avemă forță, energia, prestigiul, ce suntu necesari, număr alți ministri. Dar vă desfășu de a găsi alte mijloace pentru a refa armata noastră și pentru a stări monstrul theocrației.

Partitul republican, ce săde pe aceste bănci, partitul din care facă parte acești ministri, partitul republican trebuie a să aduce aminte că legile universului suntu superioare tuturor capricilor, tuturor doctrinelor de partit, și că nu se respunde resbelului de cătu prin resbel, și că partitele însărcinate dă împlanta o formă nouă de guvernă așa mai alesă nevoie de energie. Ori ce reformă cauzează reu la ore care înțereste, și numărul guvernele tari, energice, susținute de opinionea publică prin instituțiuni extraordinare, potu să înfrunte lupta cu interesele stricate.

Ce nă cere opinionea în intru? Ce nă cere Europa? Europa nu va recunoaște existența Republicei în Spania, nu va recunoaște legitimitatea Republicii nu va recunoaște că Republica este aici refugiu asigurăt al tuturor partitelor, decă Europa nu va vedea că Republica scie să acopere imposibile decretate de cortesi, să disciplineze armatele formate dupe lege, să susțină ordinea, să dea garanții tuturor intereselor legitime, să asigure proprietatea lucrului și să facă astă-fel că nici o demagogie, nici cea roșie care să-a avută locu la poporul de la Sudu, nici cea albă, alături drapelul este împlătit de către poporațiunile de la Nordu, să nu păte păta și desonora democrația noastră. (Fôrta bine!)

Astă-fel acea ce ne trebuie, este ordinea în intru, ordinea în afară. Adaogă: eșu, care amă apărătă totu déuna libertatea; eșu, care amă apărătă totu déuna democrația; eșu, care amă apărătă totu déuna Republica federală; eșu, a cărui inimă a dată totu déuna unu cultu religiosu tuturor acestor principiul, vă spună astă dată că de cea ce avemă nevoie în momentul de facă, pentru că politica nu e niciu, decă nu e transacțiunea idealului cu necesitatea; dacă vă repetă, de ceea ce avemă nevoie, este ordinea, autoritatea, guvernământul; și de căcă consacrații forțele și voturile vostre a ne da acătă autoritate acătă ordine și acătă guvernământul, ori cine aru fi acelă ce îl reprezintă, veți fi salvătă libertatea noastră, veți fi salvătă ouărea filoră vostri, veți fi salvătă civilizaționea; și, în același timpu, veți fi salvătă și Republica, care devinindu totu așa de strălitore ca și solele noștri, totu așa de curată ca și cerul noștri, se va vedea recunoscută de către toți regii și decătre totu popoarele lumii. (Applause vii, marți și prelungite.)

MERSUL TRENURILOR IN ROMANIA

Bucuresci-Galați-Romau, cu liniele laterale Bucuresci-Pitesci și Tecuci-Berladu, Bucuresci-Giurgiu

Kilom.	Bucuresci-Galați-Romanu	Tren. Accelerate	Tren. Perso-ne	Kilom.	Roma-Galați Bucuresci	Tr. ac celerat	Tr. de mixte	Kilom.	Bucuresci-Pitesci și vice-versa.	Trains de voya.	Tren. mixte
10	Bucure.	Plec	7.10s.	9.00d.	22 Roman.	Plec	8.55s.	12.30a.	Bucure.	Plec.	7.30d.
60	Ploiești.	Sose	8.40	10.58	42 Bacău.	Sos.	9.59	1.50	Titu	Sos.	8.58
129	Buzeu	Plec	8.58	11.13	146 Tecuci	Plec	10.06	2.00	Găești	Pléc.	9.08
207	Brăila	S. P.	11.04	2.00	237 Galați	S. P.	12.48	5.26	Pitești	Sos.	9.45
250	Galați	S. P.	1.42	5.03	239 Brăila	S. P.	12.55	5.40	Pitești	Pléc.	9.50
269	Galați	S. P.	6.40	5.18	339 Buzeu	S. P.	—	8.48	108 Pitești	Sos.	11.00
260	Tecuci	Sosot	4.26	10.52	408 Ploiești	Sosot	6.18d.	1.01	108 Bucuresc	Pléc.	5.31u
290		Porn	4.3	11.12	568 Bucuresc	Plec	6.35	1.34	Tecuci	Sos.	11.30a.
256	Bacău	Sosot	7.18	2.14	568 Bucuresc	Sosot	8.25	3.49	50 Bărlad	Pléc.	6.48
380		Porn	7.27	2.15	568 Bucuresc	Plec	8.36	4.02	50 Bărlad	Sos.	1.18
413	Roman	Sosot	8.31d	4.10s.	568 Bucuresc	Sosot	10.06	6.00	50 Tecuci	Pléc.	8.00d.

CORESPUNDE CU VIENA.

Bucuresci-Giurgiu și vice-versa											
Roman	Plecă	8.52d.	4.53s.	Viena	Plec	10.30d.	8.00d.	k. m.	Bucuresci	8.00d.	7.00s.
508 Păscani	Soses	9.53	6.53n.	1217 Cracovia	Plec	9.35n.	10.36	67.000	Giurgiu	10.00	9.00
584 Iași		1.03a.	9.33	799 Lemberg		6.17d.	12.15a.				
598 Botoșani		1.23	—	427 Sucava		5.11s.	6.30d.				
571 Sucava		11.50	6.55	130 Botoșani		3.00	—				
925 Lemberg		11.08n.	3.45	116 Iași		3.45	7.08d.	k. m.	Giurgiu	7.50d.	3.50s.
1267 Cracovia		1.38	5.39n	40 Păscani		7.07n.	9.54	67.000	Bucurosci	9.57d.	5.57s.
1685 Viena	Soses	5.20a.	7.29	103 Roman	Soses	8.09	11.32a.				

De la Bucuresci la Viena 46 ore 10 min. și de la Galați la Viena 38 ore 57 minute. De la Viena la Bucuresci 47 ore 31 min. și de la Viena la Galați 40 ore 18 minute.

PENSIONATUL DE BĂETI

LASCU

CALEA MOȘILORU No. 120.

După cum am anunțat dinainte, profesorii atât de cursul inferior cât și de cel superior din Lyceul sf. Sava unde am regulat toți elevii, au început meditațiile în regulă. Elevii esterni ai acestui Lyceu de ambele cursuri, pentru unu preciu moderat pot să se bucură și dñeșii de aceste meditații în internatul meu.

Director Gr: C. Lascu

Un Junu Mașinist mecanic și monteur, care se ocupă de mai mulți ani cu această artă, dorește unde va a se plasa,

Numitul priimeste ori și ce reparațiuni.

A se adresa sub numele Mașinist la administrația acestui diară strada Academiei 24.

DE INCHIRIAT

O pereche case cu 3 camere său cămăreă, și cu două camere de servitor.

A se adresa la cei ce locuiesc în casă No. 2, strada poșta veche în dosul grădinei publice podu Mogoșoii.

DE INCHIRIAT

De la Sf. Dumitru viitor

și

DE VANDARE

O casă nouă, situată în Suburbia Popa-Soră Strada Liniștei No. 16, ce se compune de cinci camere, sală și cuhnie, două pimniș de zid înalte cu tinchia, unu siopronu de scanduri și imprejmuită.

Doritorii se vor adresa la comptoriul D-lui Elias Ios. Cohen, Hanu cu Tei No. 13

Librăria Ch. Stefănescu & Barasch

23 STRADA LIPSCANI 23

Pentru redeschiderea claselor, fiindu completă assortată cu toate cărțile, și orice obiecte necesare la scris și desemnat, se recomandă onor. DD. Studenți și Directori de pensionate.

FABRICA ROMÂNĂ DE BĂUTURI GAZOASE

A LUI

COSTANTIN PORUMBARIU

Strada Sfintii Apostoli No. 28

Mare scăfămîntu de prețuri.

Apă gazosă: Unu siphon mare

Lei Bană

— 20

Unu siphon micu

— 10

Limonade gazosă: Lămăe, Vanilie, Portocale, Smeură, Chitră, Smeură cu rum Ananas. Un siphon micu

— 30

Apă feruginoasă (gazosă) de Bucurescii:

— 25

Conținutul unei butelii

— 25

N.B. Pentru ca onor. Publicu să poată distinge produsele acestei fabrici, și phonele suntu francese de la I. Hermann-Lachapelle din Paris și portă inscripția CONSTANTIN PORUMBARIU, Bucurescii.

Transportă la domiciliu. A se adresa franco, prin Postă.

La Libraria H. C. Wartha

STRADA LIPSCANI No. 7.

Se găsescă Cărțile necesare pentru scolele primare și gimnasiale, precum și toate obiectele de scris, desemnat, etc.

Preciuri forte avantajoase.

FLORI DE TEIU se cumpără în cantitate mare de H. C. Wartha strada Lipsca 7.

Dr. Vlădescu Dupe ce a u vizitat în Europa clinicele cele mai celebre de ochi și urechi, în torcenduse din voiaj, și a reluat clientela. Domiciliu, Strada Poienă No. 27, lângă Biserica Betișteia

OHAVNICU DE INCHIRIAT ȘI DE VÂNDARE

Casile Colonelului Zăgăescu, stada lumi-ni N. 13 Suburbia Amzei, în totalu 14 camere, cu două pimniș de zid înalte cu tinchia, unu siopronu de scanduri și imprejmuită.

Doritori se pot adresa la orice oră, chiar în acea casă.